

**Ordonanța Curții (Camera a noua) din 13 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Giudice di pace di Taranto – Italia) – Procedură penală împotriva Antonio Semeraro**

(Cauza C-484/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Necompetență vădită — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2012/29/UE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) — Norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 49, 51, 53 și 54 — Insulta — Abrogarea de către legiuitorul național a insultei — Absența unei legături cu dreptul Uniunii — Necompetență vădită a Curții]

(2017/C 086/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Taranto

Partea din procedura principală

Antonio Semeraro

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit necompetentă să răspundă la cererea de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Taranto (Judecătorul de Pace din Taranto, Italia), prin decizia din 2 septembrie 2016.

⁽¹⁾ JO C 428, 21.11.2016

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 7 octombrie
2016 – A/Staatssecretaris van Financiën**

(Cauza C-522/16)

(2017/C 086/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1) Articolul 62 din CVC [Codul Vamal Comunitar] ⁽¹⁾ coroborat cu articolele 205, 212, 216, 217 și 218 din [Regulamentul de punere în aplicare a Codului Vamal Comunitar] ⁽²⁾, precum și cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2777/75 ⁽³⁾ și ale Regulamentului (CE) nr. 1484/95 ⁽⁴⁾ trebuie interpretat în sensul că printre informațiile menționate la articolul 201 alineatul (3) al doilea paragraf din CVC, pe baza cărora se întocmește declarația vamală se numără și dovezile care trebuie prezentate autorităților vamale în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1484/95?

- 2) Articolul 201 alineatul (3) al doilea paragraf din CVC trebuie interpretat în sensul că se poate angaja și răspunderea unei persoane fizice care nici nu a efectuat ea însăși acțiunea menționată la acest paragraf („[a] oferit informațiile necesare la întocmirea declarației”) și nici nu poate fi trasă la răspundere pentru efectuarea acestei acțiuni în calitate de administrator, dar care a contribuit îndeaproape la conceperea și crearea ulterioară a unei structuri de societăți și fluxuri comerciale în cadrul căreia, ulterior, (alte persoane) „au oferit informațiile necesare pentru întocmirea declarației”?
- 3) Condiția prevăzută la articolul 201 alineatul (3) al doilea paragraf din CVC, potrivit căreia „[persoanele] care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației [...] știau sau [...] ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false” trebuie interpretată în sensul că persoanele fizice și persoanele juridice care sunt operatori economici experimentați nu pot fi trase la răspundere pentru plata unor taxe vamale suplimentare atunci când, în scopul evitării plății unor taxe suplimentare, acestea creează o structură tranzacțională abia după ce anumiți experți recunoscuți în domeniul dreptului vamal le-au confirmat că o asemenea structură este admisibilă din punct de vedere juridic și fiscal?
- 4) Articolul 221 alineatul (4) din CVC trebuie interpretat în sensul că termenul de trei ani nu se prelungește atunci când, după expirarea termenului menționat la articolul 221 alineatul (3) prima teză din CVC, se constată că taxele la import care se aplică în conformitate cu articolul 201 din CVC, ca urmare a depunerii unei declarații vamale de punere a mărfurilor în liberă circulație nu au fost colectate anterior din cauza unor informații false sau incomplete în declarație?
- 5) Articolul 221 alineatele (3) și (4) din CVC trebuie interpretat în sensul că, în condițiile în care unui debitor vamal i-a fost comunicată valoarea taxelor pe care le datorează pe baza unei declarații vamale de import, iar debitorul a introdus împotriva acestei comunicări o acțiune în sensul articolului 243 din CVC, autoritățile vamale pot solicita ulterior plata taxelor la import datorate conform legii, pe baza aceleiași declarații vamale, în plus față de această comunicare atacată în instanță și fără a lua în considerare dispozițiile articolului 221 alineatul (4) din CVC?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de pasăre (JO 1975, L 282, p. 77, Ediție specială, 03/vol. 2, p. 103).

⁽⁴⁾ Regulamentul Comisiei din 28 iunie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de drepturi de import suplimentare și de stabilire a drepturilor de import suplimentare în sectoarele cărnii de pasăre și ouălor și pentru albumina din ouă și de abrogare a Regulamentului nr. 163/67/CEE (JO 1995, L 145, p. 47, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 92).

**Recurs introdus la 7 noiembrie 2016 de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 9 septembrie 2016 în cauza T-159/15, Puma
SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: D. Hanf, D. Botis, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Puma SE

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea în întregime a hotărârii atacate;